

Cel-väritys on animesta tuttu hahmojen ja objektien varjostustapa, joka on usein länsimaista tyyliä kulmikkaampaa. Pinnan varjostus muodostuu yleensä kahdesta varjo- ja yhdestä valokerroksesta. Varsinaisessa perinteisessä animaatiossa kuva valoineen ja varjoineen maalataan useammalle päällekkäiselle kalvolle, ja samalla periaatteella toimii myös cel-väritys Photoshopissa.

#1 - VALMISTELU

Väritystä varten tarvitaan tietysti väritettävä kuva. Cel-tyylin kulmikkauden ja tasaisten väripintojen takia ääriiviivojen kannattaisi olla mahdollisimman yksinkertaiset ja selkeät. Hyvin tussattu kuva on helpoin tapa lähteä liikkeelle (käytin tässä samaa kuvaa kuin tussaututoriaalissa). Autenttisempi jälki toki syntyy, jos "tussaa" kuvan digitaalisesti käsin tai vektoreilla.

#2 - ÄÄRIVIIVAT

Photoshop auki ja piirros skanneriin. Koska koneessani ei ole järin kehuttavat tehot eikä kuva kuitenkaan tulisi mihinkään printtitarkoitukseen, skannasin suosiolla 300dpi:llä ja grayscalena. Viivojen skarppiutta parantelin Levels-toiminnolla (^L). Väritystä varten säädin lineartti-layerin ylimmäksi ja Multiply-moodiin. Kaikki värilayerit tulevat nyt sitten ääriviivaston alle. Tausta on hyvä värjätä vaikkapa harmaaksi, jotta se erottuisi tulevista väreistä.

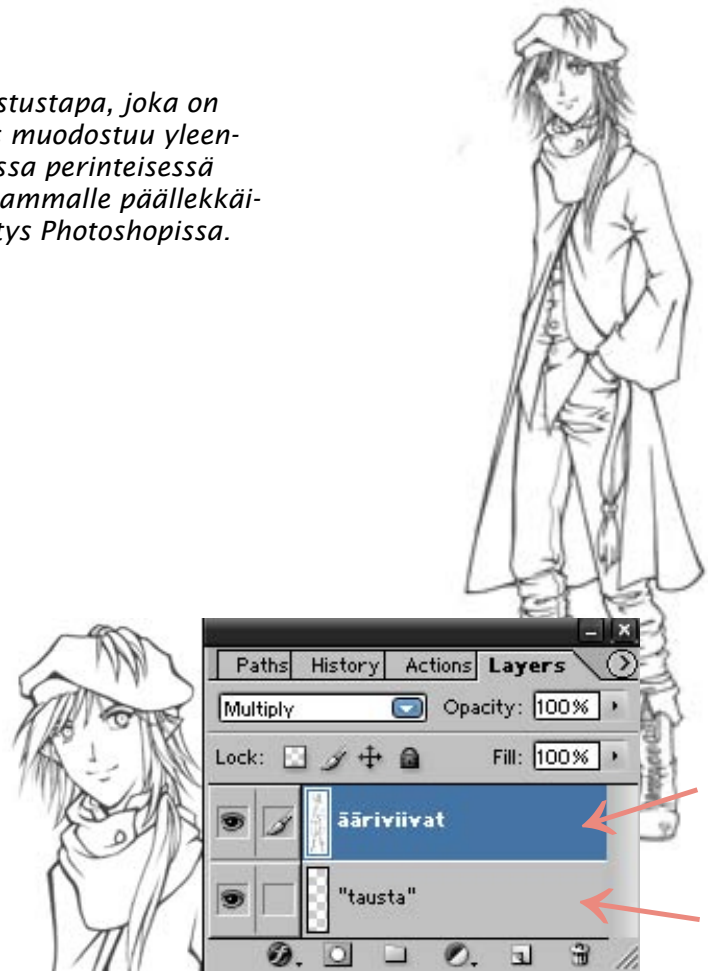
#3 - POHJAVÄRIT

Aloitan aina värittämisen, oli se sitten vesiväri-, copic- tai tietokoneella tehtävä, räiskimällä tasaiset väripinnat kunnon värityksen pohjaksi. Photoshopatessa nyrkkisääntönä on yleensä se, että layereita ei voi olla liikaa, mikäli koneessa vain riittää tehot useamman pyörittämiseen. Aika monet silti väsäävät jokaikisen eri värisävyn erillisille layereille, mutta itse olen katsonut hyväksi laittaa etäällä toisistaan olevat värit samalle tasolle säästääkseni nuhapumppuni tehoja.

Ohessa olevasta kuvasta näkyvät tässä vaiheessa käyttöön ottamani layerit, ja olen nimennyt ne niiden sisältämien väripintojen mukaan. "Alempana" olevat kuvan osat asetan alemmille layereille, ja niiden yli menevät pinnat niiden päälle. Esimerkkinä vaikka se, että iho on aina alimpana, ja sitä peittävät vaatteet järjestyksessä siinä päällä.

Alimmat pohjavärit kannattaa roiskia niin, että ne menevät reilusti ääriiviivojen yli, koska silloin ei jää läpinäkyviä aukkoja eri pintojen väliin.

Niin, ja käytän siis koko tutoriaalini ajan ihan vain Photoshop7:n oletusbrushilistan ylintä, tasaisen pyöreää brushia. Kaikkein tarkin jälki syntyisi Pen Toolilla, mutta olen huomannut, että joskus kuvaa pienennettäessä Penillä tehdyt rajat näkyvät ruman pikselöityneinä.

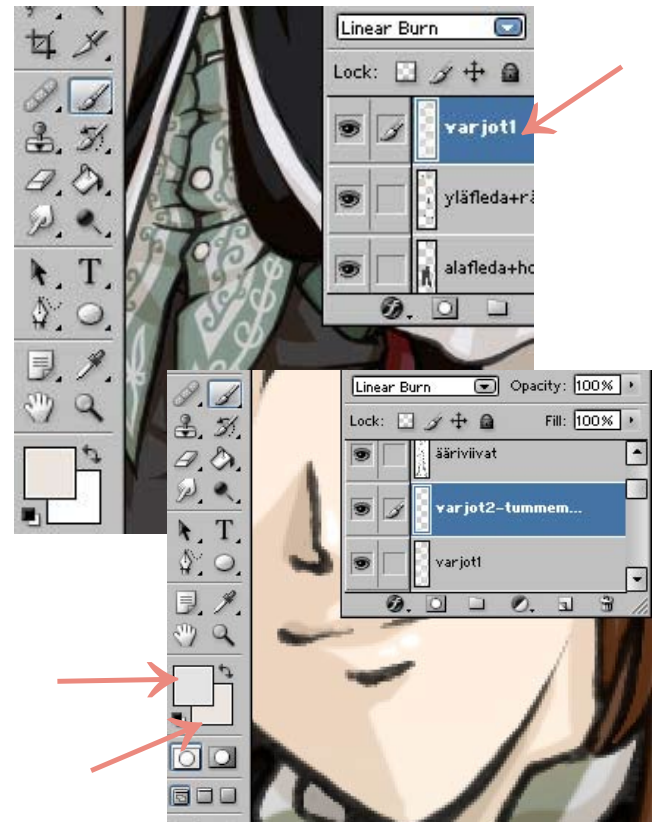

#4 - VARJOT 1&2

Varjostamista varten loin uuden layerin pohjavärien yläpuolelle (heti lineartin alle) ja asetin sen Linear Burn-moodiin. Perusvarjot kannattaa tehdä hyvin haalealla värillä; normaaliin kuvaan kelpaa vaikkapa vaalea harmaa. Tässä työssä käytin hiukan rusehtavaa sävyä. Valon suunnaksi päätin oikean ylänurkan, ja maalasin varjot sen mukaisesti.

Piirtopöydän paineentunnistuksen avulla varjojen teräviä kärkiä on helppo piirtää, mutta hiiren kanssa työskenteleville saattaisi olla helpompaa käyttää lassoa (L) alueiden rajaamiseen.

Lisäkontrastiksi loin toisen varjolayerin ensimmäisen yläpuolelle, ja tein siihen harmaalla korostuksia syvempiin varjokohtiin. Viereisessä kuvassa näkyy siis varjostuksiin käyttämäni värisävyt, ylempänä se harmaa ja alempana ruskea.

#6 - VALOT JA VALMISTA

Valot tein uudelle, Soft Light-moodiselle layerille. Lisäsin vielä kaikkein ylimmäksi normaalin layerin, johon väkersin valkoisella silmien hailaitit sekä pieniä korostuksia muihin kuvan osiin.

Nyt kuva olisi teoriassa valmis. Kunnollinen tausta olisi aika hyödyllinen, vaikka olenkin huomannut, että ihmiset valittavat aina enemmän värimössötaustasta kuin täysin puhtaan valkeasta pohjasta.

Ohessa kuva kokonaisena (25% pienempänä) sekä kaikki käyttämäni layerit.

VÄRIEN SÄÄTÖÄ

Photoshop-väriytyksen mukavia puolia on se, että kuvan värimaailmaa voi muuttaa tuosta vain kesken työskentelyn. Saatuani kuvan osapuilleen valmiiksi jäin leikkimään erilaisilla värimahdollisuuksilla.

Hues/Saturation (^U) on ystävä, ja sen säätimiä renkuttamalla on helppo muuttaa kuvan tunnelmaa, esimerkiksi säätämällä varjojalyerin sävy sinertäväksi saadaan tietysti kylmemmän oloinen kuva, ja puna-kelta-skaalalla taas lämpimämpi tunnelma.

